

ΕΤΟΣ 53ον

20 Μαρτίου 2005

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 12 (2703)

Η ΠΙΣΤΗ ΤΩΝ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ

«Πάντες μαρτυρηθέντες διά τῆς πίστεως»

Στό «Συνοδικό» τῆς Ζ' Οικουμενικῆς Συνόδου (843 μ.Χ.) οἱ Πατέρες διεκήρυξαν πῶς οἱ Ὁρθόδοξοι πιστεύουν ὅ,τι οἱ Προφῆτες εἶδαν, οἱ Ἀπόστολοι δίδαξαν, ὅπως ἡ χάρις ἔλαμψε καί ἡ ἀλήθεια ἀποδείχθηκε, ὅπως τὸ ψεῦδος ἐξωστρακίσθηκε, ὅπως ὁ Χριστός νίκησε. Τό ἴδιο φρονούμε, τό ἴδιο λαλοῦμε, τό ἴδιο κηρύσσουμε, Χριστό τόν ἀληθινό Θεό μας. Αὐτή εἶναι ἡ πίστη τῶν Ὁρθόδοξων, αὐτή εἶναι ἡ πίστη τῶν Ἀποστόλων, αὐτή εἶναι ἡ πίστη τῶν Πατέρων, αὐτή ἡ πίστη τήν Οἰκουμένη στήριξε.

Αὐτή ἡ πανηγυρική διακήρυξη ταιριάζει ἀπόλυτα στή σημερινή Κυριακή, πού γιορτάζουμε τὸ θρίαμβο τῆς Ὁρθόδοξης πίστεως. Ταιριάζει ἀκόμη καί μέ τήν ὑπόμνηση πού κάνει ἡ Ἐκκλησία μας, κατὰ τή λαμπρῆ αὐτή ἐπέτειο, σ' ὄλους τοὺς πιστοὺς γιὰ τήν ἱεραποστολική της προσπάθεια σέ κείνους, πού ἀναζητοῦν τή λύτρωση τοῦ Χριστοῦ, τοὺς «ἐγγύς καί τοὺς μακρὰν» (ηββλ. Ἐφ. 2, 17). Ἀγωνιστὴς τῆς πίστεως ὁ Παῦλος μᾶς παρουσιάζει στό Ἀποστολικό ἀνάγνωσμα τῆς Κυριακῆς τῆς Ὁρθοδοξίας τοὺς ἥρωες τῆς ἀλήθειας, οἱ ὁποῖοι πέρασαν δεινά καί ἀντιμετώπισαν πολλοὺς κινδύνους «διά πίστεως» (Ἐβρ. 11, 33). Γι' αὐτό ἄς περιγράψουμε μέ συντομία τήν Ὁρθόδοξη πίστη μας.

“Ενας σύγχρονος Ὁρθόδοξος Ἐπίσκοπος γράφει σέ μιά μελέτη του πῶς γιὰ νά εἶναι κάποιος πιστός Χριστιανός πρέπει νά παραδέχεται καί νά ζεῖ τρεῖς μεγάλες ἀλήθειες, δηλ. τήν Ἐκκλησία, τήν Ὁρθοδοξία καί τήν Εὐχαριστία τοῦ Θεοῦ.

Ἡ Ἐκκλησία

Πρῶτα πρῶτα νά ἀνήκει μέσα στήν Ἐκκλησία καί νά γνωρίζει ποιὰ εἶναι τὰ ἀληθινὰ τῆς γνωρίσματα. Ὁ Λόγος τοῦ Θεοῦ, τὸ δεύτερο Πρόσωπο τῆς Ἁγίας Τριάδος, ἀπό ἀγάπη πρὸς τόν ἄνθρωπο ἐνσαρκώθηκε καί ἔγινε ὁμοίος μέ μᾶς. Τό μεγάλο αὐτό μυστήριο τῆς οἰκονομίας τοῦ Θεοῦ φανερώνει τήν ἔνωση τοῦ Θεοῦ καί τοῦ ἀνθρώπου στό πρόσωπο τοῦ Χριστοῦ. Ἡ ἔνωση αὐτή μεταδόθηκε καί στοὺς ἀνθρώπους. Ὁ Κύριος ἔκανε μετόχους τῆς χάριτος Του τοὺς μαθητές καί ἀδελφούς Του. “Ἐλάβαν «χάριν ἀντί χάριτος» (1ω. 1, 16). Ἡ χάρις τοῦ Θεοῦ μεταδόθηκε στοὺς Ἀποστόλους κι ἀπ' αὐτοὺς στοὺς Ἐπισκόπους καί Πρεσβυτέρους τῆς Ἐκκλησίας καί μετὰ σ' ὄλο τόν κό-

Ο ΑΠΟΣΤΟΛΟΣ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Έβρ. ια' 24-26, 32-40)

Μάρτυρες τῆς πίστεως

Ἀδελφοί, πίστει Μωϋσῆς μέγας γενόμενος ἠρνήσατο λέγεσθαι υἱὸς θυγατρὸς Φαραώ, μᾶλλον ἐλόμενος συγκαουχεῖσθαι τῷ λαῷ τοῦ Θεοῦ ἢ πρόσκαιρον ἔχειν ἁμαρτίας ἀπόλαυσιν, μείζονα πλοῦτον ἠγησάμενος τῶν Αἰγύπτου θησαυρῶν τὸν ὄνειδισμὸν τοῦ Χριστοῦ· ἀπέβλεπε γὰρ εἰς τὴν μισθαποδοσίαν. Καὶ τί ἔτι λέγω; Ἐπιλείπει γάρ με διηγούμενον ὁ χρόνος περὶ Γεδεών, Βαράκ τε καὶ Σαμψὼν καὶ Ἰεφθάε, Δαυΐδ τε καὶ Σαμουὴλ καὶ τῶν προφητῶν, οἱ διὰ πίστεως κατηγωνίσαντο βασιλείας, εἰργάσαντο δικαιοσύνην, ἐπέτυχον ἐπαγγελιῶν, ἔφραξαν στόματα λεόντων, ἔσβησαν δύναμιν πυρός, ἔφηνον στόματα μαχαίρας, ἐνεδυναμώθησαν ἀπὸ ἀσθενείας, ἐγενήθησαν ἰσχυροὶ ἐν πολέμῳ, παρεμβολὰς ἔκλιναν ἄλλοτριῶν ἔλαβον γυναῖκες ἐξ ἀναστάσεως τοὺς νεκροὺς αὐτῶν· ἄλλοι δὲ ἐτυμpanίσθησαν, οὐ προσδεξάμενοι τὴν ἀπολύτρωσιν, ἵνα κρεῖττονος ἀναστάσεως τύχωσιν· ἔτεροι δὲ ἐμπαυγῶν καὶ μαστίγων πεῖραν ἔλαβον, ἔτι δὲ δεσμῶν καὶ φυλακῆς· ἐλιθάσθησαν, ἐπρίσθησαν, ἐπειράσθησαν, ἐν φόρῳ μαχαίρας ἀπέθανον, περιήλθον ἐν μηλωταῖς, ἐν αἰγείοις δέρμασιν, ὑστερούμενοι, θλιβόμενοι, κακουχούμενοι, ὧν οὐκ ἦν ἄξιος ὁ κόσμος, ἐν ἐρημίαις πλανώμενοι καὶ ὄρεσι καὶ σπηλαίοις καὶ ταῖς ὄπαῖς τῆς γῆς. Καὶ οὗτοι **πάντες μαρτυρηθέντες διὰ τῆς πίστεως** οὐκ ἐκομίσαντο τὴν ἐπαγγελίαν, τοῦ Θεοῦ περὶ ἡμῶν κρεῖττόν τι προβλεψαμένου, ἵνα μὴ χωρὶς ἡμῶν τελειωθῶσι.

σμο. Μία Ἐκκλησία γιὰ νὰ εἶναι γνήσια, ὀφείλει νὰ ἀποδείξει τὴν Ἀποστολικὴ διαδοχὴ. Μεταξύ τους οἱ Ὁρθόδοξοι Ἐκκλησίες συνδέονται μὲ τὴ διαδοχὴ αὐτή. Ὅπου εὐρίσκεται ἡ Ἐκκλησία, ἐκεῖ εἶναι καὶ ἡ ἀλήθεια, ἡ πίστη, ἡ χάρις, τὰ χαρίσματα τοῦ Θεοῦ. Οἱ αἰρετικοὶ εἶναι συναγωγὴ πονηρευομένων.

Ἡ Ὁρθοδοξία

Τὸ δεύτερο γνῶρισμα εἶναι ἡ Ὁρθοδοξία. Δέν ἀρκεῖ μιά Ἐκκλησία νὰ ἔχει Ἀποστολικὴ διαδοχὴ. Ὁφείλει νὰ ἔχει καὶ Ὁρθόδοξη διδασκαλία. Ὁρθοδοξία εἶναι ἡ διδαχὴ τῶν Ἀποστόλων, τὸ κήρυγμά τους, ἡ παράδοση ἀπὸ τὸ Χριστὸ μέχρι καὶ σήμερα, ἡ ζωντανὴ πίστη. Δέν πιστεύουμε ἀπλῶς στὴν Ἁγία Τριάδα, ἀλλὰ πιστεύουμε ὀρθά. Τὸ ἴδιο καὶ γιὰ τὴν ἐνσάρκωση, τὴ σωτηρία κι ὅλα τὰ δόγματα. Παραδεχόμαστε ὅσα ἡ Ἐκκλησία κηρῦσσει καὶ διδάσκει.

Ἡ Εὐχαριστία τοῦ Θεοῦ

Ὁ ἀπόστολος Ἰάκωβος γράφει στὴν ἐπιστολὴ του πὼς τὰ δαιμόνια πιστεύουν καὶ φρίττουν (2, 19), δηλ. ὁ διάβολος πιστεύει τὰ Ὁρθόδοξα δόγματα καὶ τίς διδασκαλίες καὶ παρ' ὅλα αὐτὰ δέν ὠφελεῖται. Πάντα μένει κακοπροαίρετος. Πιστεύει, ἀλλὰ δὲ ζεῖ οὔτε καὶ βιώνει προσωπικά τὸ Θεό. Ἕνας Ὁρθόδοξος Χριστιανὸς ἀποδεικνύει τὴν πίστη του μὲ τὴ συμμετοχὴ του στὴ Θεία Εὐχαριστία. «Ἡμῶν δὲ σύμφωνος ἡ γνώμη τῆ Εὐχαριστίᾳ καὶ ἡ Εὐχαριστία βεβαιοῖ τὴν γνώμην», γράφει ὁ ἅγιος Εἰρηναῖος. Ὅλη ἡ Ὁρθόδοξη διδασκαλία ἐκφράζεται μέσα στὴ Θεία Εὐχαριστία. Ἐδῶ ἀπαγγέλλουμε τὸ

Μετάφραση τῆς Ἀποστολικῆς περικοπῆς

Ἀδελφοί, μέ τήν πίστιν ὁ Μωϋσῆς, ὅταν ἐμεγάλωσε, ἀρνήθηκε νά ὀνομάζεται υἱός τῆς θυγατρὸς τοῦ Φαραώ, διότι ἐπροτίμησε μᾶλλον νά ὑποφέρῃ μαζί μέ τόν λαόν τοῦ Θεοῦ παρά νά ἔχῃ τήν πρόσκαιρην ἀπόλαυσιν ἁμαρτωλῶν πραγμάτων. Ἐθεώρησε μεγαλύτερον πλοῦτον ἀπό τοὺς θησαυροὺς τῆς Αἰγύπτου τόν ἐξευτελισμὸν τοῦ Χριστοῦ, καθ' ὅσον ἀπέβλεπε εἰς τὴν ἀναπαύσοσιν. Καί τί ἀκόμη νά πῶ; Δέν μοῦ ἐπιτρέπει ὁ χρόνος νά σᾶς διηγηθῶ διά τόν Γεδεών, τόν Βαράκ, τόν Σαμψών, τόν Ἰεφθάε, τόν Δαυῖδ καί Σαμουὴλ καί τοὺς προφῆτας, οἱ ὁποῖοι μέ τήν πίστιν ἀνέτρεψαν βασιλεία, ἔκαναν ἔργα δικαιοσύνης, ἐπέτυχαν τὴν πραγματοποίησιν ὑποσχέσεων τοῦ Θεοῦ, ἔφραξαν στόματα λεόντων, ἔσβησαν τὴν δύναμιν φωτιᾶς, διέφυγαν τὴν σφαγὴν, ἔγιναν ἀπὸ ἀδύνατοι δυνατοί, ἔγιναν ἰσχυροί σέ καιρὸν πολέμου, ἔτρεψαν εἰς φυγὴν παρατάξεις τῶν ἐχθρῶν. Τυναίκες ἔλαβαν τοὺς νεκροὺς τῶν δι' ἀναστάσεως, ἄλλοι δέ ἐβασανίσθησαν καί δέν ἐδέχθησαν νά ἀφεθοῦν ἐλεύθεροι, διὰ νά ἐπιτύχουν μίαν ἄλλην καλυτέραν ἀνάστασιν. Ἄλλοι ἐδοκιμάσθησαν μέ ἐμπαιγμούς καί μαστίγωσιν, ἀκόμη δέ καί μέ δεσμά καί φυλακὴν. Ἐλιθοβολήθησαν, ἐπριονίσθησαν, ὑπέστισαν πολλὰς δοκιμασίας, ἐθανατώθησαν μέ μάχαιραν, περιπλανῶντο φοροῦντες δέρματα προβάτων καί δέρματα αἰγῶν, ἐστεροῦντο, ὑπέφεραν θλίψεις καί κακουχίας, (ἄνθρωποι διὰ τοὺς ὁποίους δέν ἦτο ἅγιος ὁ κόσμος), ἐπλανῶντο σέ ἐρήμους καί σέ βουνά, σέ σπήλαια καί σέ τρύπες τῆς γῆς. **Ὅλοι αὐτοί, ἂν καί εἶχαν καλὴν μαρτυρίαν διὰ τὴν πίστιν τους,** δέν ἔλαβαν ὅ,τι εἶχε ὑποσχεθῆ ὁ Θεός, διότι εἶχε ὁ Θεός προβλέψει κάτι καλυτέρον ἀναφορικῶς μ' ἐμᾶς διὰ νά μὴ φθάσουν ἐκεῖνοι εἰς τὴν τελειότητα χωρὶς ἐμᾶς.

(Ἐκ τῆς μεταφράσεως τῆς Καινῆς Διαθήκης τῶν ἀειμνήστων καθηγ. Β. Βέηλα, Ἀρχιμ. Εὐδ. Ἀντωνιάδου, Ἀμ. Ἀλιβιζάτου, Γερ. Κονιδάρη, Ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ).

σύμβολο τῆς πίστεως, ἐδῶ βλέπουμε τὸ μυστήριον τῆς οἰκονομίας τοῦ Χριστοῦ, ἐδῶ ἡ ἔνωση Θεοῦ καί ἀνθρώπων, ἐδῶ φανερώνεται ὁ σύνδεσμος τῶν Χριστιανῶν. Ἐφ' ὅσον κοινωνοῦν τὸ σῶμα καί τὸ αἷμα τοῦ Χριστοῦ, γίνονται μέλη Του.

Εἴμαστε Ὁρθόδοξοι;

Ἐπὶ τῆς ὑπάρξεως πολλοὶ ἄνθρωποι πού ὁμολογοῦν πῶς εἶναι Ὁρθόδοξοι, ἀλλὰ δέν θέλουν νά ἔχουν σχέση μέ τὴν Ἐκκλησίαν. Δέν παραδέχονται τὴν Ἐκκλησίαν ὡς θεσμό τοῦ Ἁγίου Πνεύματος. Ὁ ἅγιος Κυπριανὸς ὁμῶς τονίζει πῶς γιὰ νά ἔχει κάποιος τὸ Θεὸ Πατέρα, πρέπει νά ἀναγνωρίσει τὴν Ἐκκλησίαν μητέρα του. Ἐπίσης πιστὸ μέλος τῆς Ἐκκλησίας εἶναι αὐτὸ πού παραδέχεται ὅλη τὴ διδασκαλίαν της. Πολλοὶ ἐπιλέγουν ἀπὸ τὴ διδασκαλίαν τῆς Ἐκκλησίας ὀρισμένα δόγματα, ἐνῶ ἄλλα τὰ ἀπορρίπτουν. Ὅποιοι ὁμῶς ἀρνεῖται μιὰ ἐντολή «γένεον πάντων ἔνοχος» (Ἰακ. 2, 10). Τέλος πολλοὶ πιστοὶ δέν κοινωνοῦν τῶν ἀχράντων Μυστηρίων καί ἔτσι δέν ἐπιβεβαιώνουν ἐμπειρικῶς τὴν Ὁρθόδοξον πίστην τους. Ἡ Θεία Εὐχαριστία εἶναι τὸ Μυστήριον τῆς ζωῆς. Παραδεχόμεστε τὴν Ἐκκλησίαν, πιστεύουμε σ' ὅλη τὴν διδασκαλίαν της καί κοινωνοῦμε συχνά γιὰ νά ἔχουμε μέσα μας ζωὴν. Ἀμήν.

† Ὁ Ἐδέσ. Ἰω.

20 Μαρτίου 2005: ΚΥΡΙΑΚΗ Α΄ ΤΩΝ ΝΗΣΤΕΙΩΝ (ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ)
ἐν ἡ ἀνάμνησιν ποιούμεθα τῆς ἀνασπλώσεως τῶν ἀγίων καί σεπτῶν εἰκόνων.
Ἦχος: α΄ – Ἑωθινόν: Θ΄ – Ἀπόστ.: Ἐβρ. ια΄ 24-26, 32-40 – Εὐαγγέλιον: Ἰωάν. α΄ 44-52.

Η ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 27 Μαρτίου, Β΄ Τῶν Νηστειῶν.
Ἀπόστολος: Ἐβρ. α΄ 10 - β΄ 3 – Εὐαγγέλιον: Μάρκ. β΄ 1-12.

ΜΙΑ ΜΑΤΙΑ ΣΤΑ ΜΑΤΙΑ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

Μιά ἐκπομπή τοῦ Γραφείου Ἐξωτερικῆς Ἱεραποστολῆς τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας γιά τήν εὐθύνη μας νά ἀνταποκριθοῦμε στό κάλεσμα τῶν λαῶν τῆς γῆς.

Τήν ἐκπομπή παρουσιάζει ὁ Πανος. Ἀρχιμ. Τιμόθεος Γεωργίου κάθε Τετάρτη στίς 8.30 τό βράδυ ἀπό τό Ραδιοφωνικό Σταθμό τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος, 89,5 FM.

ΙΕΡΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟ ΣΕΜΙΝΑΡΙΟ

Μιά προσπάθεια:

• Γιά βαθύτερη ἀνάλυση τῶν δεδομένων τῆς ἱεραποστολῆς. • Γιά νά γνωρίσουμε τοὺς λαοὺς τῆς γῆς. • Γιά καλλιέργεια τοῦ ἡθους τῆς ἱεραποστολῆς.

Τό Σεμινάριο λειτουργεῖ Σάββατο ἀπόγευμα, ἀνά δεκαπενθήμερο, κατά τίς ὥρες 6-10.30 μ.μ. Εἶναι ἀνοικτό γιά ὅσους ἐνδιαφέρονται νά τό παρακολουθήσουν. Πληροφορίες: τηλ. 210. 7272314-317.

ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ «ΠΑΝΤΑ ΤΑ ΕΘΝΗ»

Ἡ Ἀποστολική Διακονία τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος μέ τό τριμηνιαῖο εἰδικό περιοδικό:

• Πληροφορεῖ ὑ πεύθυνα γιά τό ἱεραποστολικό ἔργο πού ἀσκεῖ σήμερα ἡ Ὁρθόδοξη Ἐκκλησία.

• Περιγράφει τό περιβάλλον μέσα στό ὁποῖο ἀσκεῖται ἡ ἱεραποστολή.

• Τονίζει τήν ἀναγκαιότητα γιά μιὰ οὐσιαστική ἱεραποστολική μαρτυρία σ' ὅλο τόν κόσμο.

Ὅσοι ἐπιθυμοῦν νά ἐγγραφοῦν συνδρομητές μποροῦν νά στείλουν μέ ταχυδρομική ἐπιταγή τήν ἐτήσια συνδρομή τους (5 εὐρώ) στή διεύθυνση: Ἀποστολική Διακονία, περιοδ. «Πάντα τά ἔθνη», Ἰω. Γενναδίου 14, 115 21 ΑΘΗΝΑ, τηλ. 210. 7272314-317.

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΡΙΟΥ»: 1) Κάθε Σάββατο καί ὥρα 6.00 μ.μ. γίνεται τό κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου», στόν Ἱ. Ναό Ἁγίας Εἰρήνης (ὁδ. Αἰόλου) Ἀθήνα. Προηγείται ἡ Ἀκολουθία τοῦ Ἑσπερινοῦ, στήν ὁποία περιστασιακῶς θά χοροστατεῖ ὁ Μακ. Ἀρχιεπίσκοπος καί θά ὁμιλεῖ. 2) Κάθε Δευτέρα καί ὥρα 4.30 μ.μ. γίνεται τό κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου» στόν Ἱ. Προσκυνηματικό Ναό Ἁγίας Βαρβάρας στόν ὁμώνυμο Λῆμο Ἀττικῆς. Προηγείται ἡ Παράκληση τῆς Ἁγίας καί ὁμιλεῖ ἕνας ἀπό τοὺς Ἐφημερίους τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ.

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἔβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰαοῦ 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής: Ἐπίσκοπος Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπό τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Ἵτυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ' ὅλο τόν κόσμο μέσω Ἰντερνετ: <http://www.apostoliki-diakonia.gr>